

8. Churchill-Klubbens aktiviteter og arrestation

Et andet (anonymiseret) medlem af Churchill-Klubben har i 1945 skrevet denne tekst til rektor Galsters bog, Kjeld Galster. Aalborg Katedralskole under besættelsen, Aalborg 1945, Side 17-18

Jeg formoder, at jeg blev udvalgt til at være med, fordi jeg kendte en Smule til Kemi. Jeg skulde i hvert Fald sammen med M. udgøre den tekniske Afdeling, der efter de andre Medlemmers Opfattelse skulde levere en ubrudt Strøm af Sprængstoffer. Vi var tossede nok til at begynde at lave noget Nitroglycerin og Nitrocellulose. Vi kendte naturligvis ikke de tekniske Finesser, der skulde til, og det løb hurtigt ud i Sandet. I Stedet gav vi os til at kigge paa en Tømmerplads med Barak tilhørende en dengang ret ukendt Entreprenør ved Navn Friedrich Fuchs. Det første Besøg kostede ham kun et knust Nivelleringsapparat, nogle smadrede Billeder og overklippede Telefontraade samt nogle Regninger til eller fra et tysk Firma, der fik os til at spekulere paa at sætte os i Forbindelse med Secret Service. Den næste Hjemssøgelse slap han endnu billigere fra, da de to, der skulde sætte Ild i Huset, efter at have tændt Baalet omhyggeligt lukkede alle Døre og Vinduer efter sig, saa Ilden kvaltes, mens vi andre stod udenfor og ventede paa, at Flammerne brølende skulde slaa ud gennem Taget, mens Gnister og Glasstumper skulde regne ned over os. Det blev imidlertid ikke til noget, og vi skyndte os af Sted for ikke at komme for sent hjem „fra Bridge“, læste en Smule over paa vor Latinlektie og gik i Seng. Den tekniske Afdeling forsvandt hurtigt som saadan, det var mere spændende, og lettere, at gaa rundt i Byen om Aftenen og mishandlede tyske Biler og lignende. Da en hjemmelavet Bombe, beregnet til at demolere en Bilmotor, svigtede, benyttede vi os kun af Hammer, Brækjern og Tænger samt af og til en Smule Petroleum.

(.....)

Vi var nu naaet op paa et aktivt Medlemstal af en 10—12 Stykker og lige saa mange til, der paa den ene eller anden Maade var knyttet til os. Vi var kun samlede alle sammen een Gang og arbejdede ellers i Smaagrupper paa en 3—4 Mand.

I den følgende Tid blev der omdelt Flyvesedler, stjaalet Bajonetter og Pistoler, malet Opraab paa Husmurene, brændt Jernbanevogne og en Traktor. Den sidste „Episode“, der indtraf kort før Afslutningen paa det hele, husker jeg meget tydeligt. Vi tre, der var med (M., O. og jeg) kørte af Sted mod Flyveplads Vest om Aftenen, jeg var meget bekymret over at have glemt at tage en Cykellygte med. Vi kørte et Stykke ud ad Vadumvejen, der dengang afgrænsede Flyvepladsen. Vi stod af Cyklerne og skulde til at skræve over Stakittet for at gaa hen til nogle Barakker med Radioantenner, da der naturligvis dukkede en Skildvagt op. Han stillede sig op paa den anden Side af Stakittet og gloede olmt paa os. Vi tændte nogle Cigaretter, vekslede nogle ligegyldige Bemærkninger og foretog et ærefuldt Tilbagetog. Vi var naturligvis godt gale i Hovedet, og da vi paa Tilbagevejen opdagede en stor Traktor ved Siden af Landevejen, besluttede vi at tage Affære med en Æske Tændstikker.

Vi lagde en Dynge Kvas ind paa Førersædet og satte Ild i det. Det vilde imidlertid ikke brænde ordentligt; saa saa vi to Sodavandsflasker staa ved Siden af Førersædet. Af Nysgerrighed snusede vi til dem, det var Petroleum. Saa gik Resten let nok, og et Par Minutter senere kunde vi staa paa en Sidevej og se paa et ganske anseligt Baal. Vi havde to Tromlepistoler med, og da vi paa Vejen passerede en Barak, vilde vi prøve dem. Revolveren klikkede imidlertid, idet de fire første Patroner var for gamle, den næste gik af med et enormt Brag. Da jeg troede, Revolveren ikke due-

havde jeg holdt den op foran Ansigtet og var følgelig døv paa det ene Øre den næste Dag. M.s Revolver kikkede kun en Gang, og efter at have udrettet et paa dette Tidspunkt nævneværdigt „Dagsværk" kørte vi hjem „fra Bridge".

Som Følge af vor Flid var Tampen dog begyndt at brænde; nogle havde været anholdt en enkelt Gang, og Politiet var begyndt at koncentrere sig om Skolerne."